

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.141/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: eljáró felperesi képviselő)
Az alperes:	alperes Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.700.777/2024/15. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cég1 őrsparancsnoki beosztásában teljesített szolgálatot 2019. január 1. és 2023. november 30. napjai között (a továbbiakban: perbeli időszak), amely alatt a helység1 Rendőrőrs állománytáblájában a bűnügyi alosztályvezető külön beosztásként szerepelt, ugyanakkor ténylegesen betöltetlen volt. A felperes munkavégzésére a perbeli időszakban a 13010-101/1/36/2018.Szü., majd 2020. szeptember 14. napjától a 13010-101/5/2020.Szü számú munkaköri leírás volt hatályos. A felperes a perbeli időszakban a saját beosztásához tartozó feladatok mellett – viselve az alosztályvezetői felelősséget – folyamatosan ellátta a beosztásához nem tartozó bűnügyi alosztályvezetői feladatokat is, úgymint: ügyiratokban érkező ügyészi utasítások végrehajtása és visszaellenőrése; eljárás az illetékességi területen ismert, illetve ismeretlen tettes által elkövetett bűncselekményekben, elkövetők felderítése, az eljárások befejezése, az ügyfeltöltöttség ellenőrzése, javítása; a rendőrőrs illetékességi területén az eredményes jog- és szakszerű bűnügyi munkavégzés biztosítása; az alosztály szakmai tevékenységének törvényességéért és szabályszerűségéért való felelősség; ügyiratok elektronikus átvétele, átadása, az elektronikusan és fizikailag átvett ügyek Robotzsaru Neo rendszerben történő karbantartása, hitelesítése, valamint a feltöltöttségéért való felelősség; a munkaideje nagy részében szervezte, vezette, irányította, ellenőrizte a bűnügyi alosztály munkáját. Ezen felül a felperes a perbeli időszakban kapcsolatot tartott a sajtóval, sajtónyilatkozatokat tett, és cikkeket állított össze a helyi sajtónak, valamint bűnmegelőzési előadásokat tartott. Mindezen többletfeladatok megbízási díjjal történő ellentételezése céljából benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes a keresetében a perbeli időszak vonatkozásában 2.029.125 forint megbízási díj és annak 2022. június 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2025. BMr.) 35. § (6) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 150%-ában kérte meghatározni, mivel az alosztályvezetői munkakörbe eső feladatokat a saját munkaköre mellett látta el, azok az eredeti beosztásához tartozó feladatok

többszörést tettek ki, magas kvalifikáltságot, komoly szakértelmet igényeltek és nagy felelősséggel jártak.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összezszerúságát. Állította, hogy a felsorolt alosztályvezetői feladatok az őrsparancsnoki beosztás részét képezték, ezért nem alapozzák meg a felperes részére járó megbízási díjat. A sajtóval való kapcsolattartás, valamint a bűnmegelőzési előadások tartása nem önálló beosztási feladatok, így annak ellátása megbízási díjra szintén nem jogosít. Kiemelte, hogy a felperes őrsparancsnoki tevékenysége két ízben került revízió alá: 2023 márciusában a vezetői ellenőrzésekkel kapcsolatos mulasztása került feltárára, amelyet el is ismert, s amiért a kapitányságvezető fegyelmi eljárás lefolytatásának mellőzésével figyelmeztetésben részesítette; 2023 novemberében egy újabb ellenőrzés során a vezetői ellenőrzések és feladatszabások elmulasztása, valamint az időszerűtlen végrehajtás került megállapításra, mivel az ügyek egy részében több hónapon keresztül nem került sor nyomozati cselekmény fogantatására vagy iratelőállításra.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest 2.029.125 forint megbízási díj és annak 2022. június 16. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a felek nyilatkozatai, az előterjesztett okirati bizonyítékok, valamint tanú2 és tanú1 tanúvallomása alapján feltárt tényállás szerint, a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. mellékletében, a médiatartalom-szolgáltatók részére adható tájékoztatás rendjéről szóló 10/2013. (III. 14.) ORFK utasítás 8. pont b) és c) pontjaira, a Rendőrség bűnmegelőzési tevékenységéről szóló 20/2010. (OT 10.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 14. pontjára, valamint a felhívott ítélkezési gyakorlatra alapította.

[5] Rögzítette, hogy 30/2015. BMr. 2. melléklete az őrsparancsnoki beosztást az 1.3.10. pontban, a bűnügyi alosztályvezetői beosztást az 1.3.8. pontban külön nevesíti. Az őrsparancsnoki beosztáshoz kapcsolódó feladatok köre meghatározott, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díjat) kell fizetni (Mfv.I.10.751/2016/4.). Az őrsparancsnoki beosztás nem foglalja magába a bűnügyi alosztályvezetői beosztást. A felperes a munkáltató utasítása alapján esetenként ugyan köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is, e feladatok tartós ellátása azonban nem maradhat ellentételezés nélkül. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[6] A perbeli adatok alapján a Hszt. 2023. február 1. napjával történt módosítását követően is megállapítható a felperes esetében a jelentős többletmunka végzése, hiszen a beosztásába tartozó feladatok ellátásán túlmenően rendszeresen teljesített bűnügyi

alosztályvezetői feladatokat is, amely a perben tett személyes előadásából és tanú2 tanúvallomásából megállapíthatóan munkaidejének 60%-át tette ki, azaz nem csupán eseti jelleggel valósult meg.

[7] A sajtóval való kapcsolattartás és a bűnmegelőzési előadások tartása tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy ezen tevékenységeket – az ORFK utasítás 14. pontja és a munkaköri leírásának „Kapcsolatok” cím alatti b) pontja alapján – a felperes köteles volt ellátni, azok a 30/2015. BMr.-ben nincsenek valamely beosztáshoz kapcsolva, külön nevesítve, így végzésük a felperest megbízási díjra nem jogosította.

[8] A megbízási díj mértékét a kereseti kérelemmel egyezően, a rendvédelmi illetményalap 150%-ának megfelelő összegben látta megalapozottnak. E körben tanú2 tanúvallomását vette alapul, aki – tanúl tanúval szemben – folyamatosan és közvetlenül rálátott a felperes napi tevékenységére, feladatellátásaira és azt állította, hogy a felperes 60%-ban bűnügyi alosztályvezetői feladatokat látott el, 40%-ban pedig az eredeti beosztása szerinti feladatokat végezte. Megalapította, hogy a 30/2015. BMr. 2. melléklete szerint a helyi szervnél az alosztályvezető a tiszti D kategóriába tartozik, így a pertárgyi feladatok egy magasabb tiszti besorolású feladatoknak minősültek, ellátásuk több beosztott irányítását, ellenőrzését vonta maga után, így a vezetői jellegű munkavégzés – évekre átnyúlóan – jelentős többletterhet, illetve ahhoz kapcsolódó felelősséget eredményezett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj összegének a rendvédelmi illetményalap 100%-ára vagy 75%-ára mérséklését kérte. Megsértett jogszabályhelyként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére, valamint a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire hivatkozott.

[10] Sérelmezte az elsőfokú ítélet [29]-[38], illetőleg [46]-[50] bekezdéseiben tett megállapításokat; állítva, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette általa nem vitatottként, hogy a felperes a perbeli időszakban bűnügyi alosztályvezetői feladatokat látott el. Ezzel szemben az eljárás során végig arra hivatkozott, hogy a felperes által ellátott – és bűnügyi alosztályvezetői feladatoknak vélt – tevékenység nem feltétlenül e magasabb beosztásba tartozó feladatokból állt, a feladatokat ugyanis a felperesnek őrsparancsnokként egyébként is el kellett látnia, melyet megerősített tanúl tanúvallomása is. Azt nem vitatta, hogy az őrsparancsnok és a bűnügyi alosztályvezető két külön beosztás, de a felperes által ténylegesen ellátott feladatok nem a bűnügyi alosztályvezetői feladatok körébe tartoztak, vagy nem olyan mértékben tartoztak oda, hogy azt ilyen magas összegű megbízási díjjal kelljen kompenzálni. Az elsőfokú ítélet nem határozta el ténylegesen az őrsparancsnoki és a bűnügyi alosztályvezetői feladatok körét, tévesen a felperes által ellátott őrsparancsnoki tevékenységeket is az alosztályvezetői tevékenységek közé sorolta.

[11] Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomásait egyoldalúan értékelte. tanú1 kapitányságvezetőként nagyobb rálátással bírt a szervezeti és működési rendszerre, mint a másik szakterülethez tartozó tanú2, aki a feladatellátás 40-60%-os arányát csupán szubjektív értékítélete alapján határozta meg. Az elsőfokú bíróság továbbá két, az alperesi oldal részéről bizonyítékként bemutatott jelentős tényezőt indokolás nélkül nem vett figyelembe: egyrészt teljességgel figyelmen kívül hagyta tanú1 tanúvallomását, másrészt azt a felperes által nem vitatott tény sem értékelte, hogy a tárgydőszakkal összefüggésben a rendőrsőn lezajlott felsővezetői ellenőrzés során számos hiányosság került megállapításra. Ezek – jellegükre figyelemmel – a bűnügyi alosztályvezetői feladatok tényleges ellátása esetén nem következhettek volna be.

[12] A megbízási díj 150%-os mértéke eltűzött, megalapozatlan és nem kellően indokolt, ezért annak 100%-ra vagy 75%-ra csökkentése szükséges. Az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás több olyan elem tekintetében is megállapította a felperes megbízási díjra való jogosultságát, amely egyébként a saját beosztása szerinti őrsparancsnoki feladata volt.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a bűnügyi alosztályvezetői státusz nem volt feltűtve, illetve az azt időlegesen betűtők más feladatot végeztek. A szolgálati előljáró feladatköre nem azonosítható valamennyi, alatta lévő beosztás feladatával; a jelen perben két külön beosztásról van szó függetlenül attól, hogy a vezető, irányító és ellenőrző feladatkör mindkét beosztásnak a sajátja. A rendőrső és a bűnügyi alosztály kér különböző szervezeti elemnek tekinthető, s ezen nem változtat az, hogy utóbbi az előbbi része. Jelen esetben egy létező alosztályvezetői beosztás kiesett, amely azt eredményezte, hogy a munkaidejének túlnyomó részében a Bűnügyi Alosztály munkáját irányította, amiért ellentételezés jár. Az összecszerűséget tekintve egyetértett az elsőfokú ítéletben foglaltakkal és hangsúlyozta, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatokhoz képest az alosztályvezetői feladatok jelentősebbek voltak, bonyolultságuk miatt magas kvalifikáltságú, komoly szakértelmet igénylő, nagy felelősséggel járó munkát jelentettek.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felűl. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, valamint a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozott és jogszerű döntést hozott, az ítéltábla annak indokaival – az alábbi pontosítás mellett – egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[16] Az alperes – eljárásjogi és anyagi jogi kifogásokat is megfogalmazva – az elsőfokú ítéletet jogalapjában és a megbízási díj összegszerűségében is vitatta. Az ítéltábla először az eljárásjogi kifogásokat vizsgálta.

[17] Az alperes a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozva állította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során figyelmen kívül hagyta azt a tényt, mely szerint a felperes tevékenységét érintően két ellenőrzésre is sor került, amely során számos hiányosság került megállapításra, illetve nem értékelte kellő súllyal a bizonyítási eljárás eredményei között tanú1 tanúvallomását, aki kapitányságvezetőként tanú2 tanúnál nagyobb rálátással rendelkezett a rendőrség működésére és felperes tényleges tevékenységére. Az ítéltábla nem osztotta az alperes eljárásjogi kifogását, mivel az elsőfokú ítélet a [48] bekezdésében az ellenőrzéseket értékelve rögzítette: az azok eredményeként feltárt mulasztásokból nem következik, hogy a felperes nem látott el más beosztáshoz tartozó feladatot a pertárgyi időszakban. Ugyanezen bekezdésben részletesen összevetette a két meghallgatott tanú nyilatkozatait és indokát adta annak is, hogy mely jegyzőkönyvekben rögzített mely konkrét nyilatkozatok alapján mérlegelte és súlyozta a tanúk vallomásaiban megfogalmazott állításokat. Mindezek értelmében egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett a bizonyítás eredményének mérlegelése során a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének.

[18] Az ítéltábla a fellebbezéssel összefüggésben rámutat továbbá arra, hogy tartalmát tekintve is egyetértett azzal az elsőfokú bíróság által képviselt állásponttal, mely szerint az ellenőrzések során feltárt hiányosságok önmagukban nem alkalmasak a felperes által elvégzett többlettevékenység cáfolatára. A megbízási díj a beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatként való – illetve 2023. február 1. napjától, a Hszt. módosítását követően a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára is figyelemmel, a Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében jelentős többletmunkát eredményező – ellátásáért jár, így az esetlegesen feltárt hiányosságok, a munka minősége a megbízási díjra való jogosultságnak nem jogszabályban rögzített feltétele. Az ítéltábla mindemellett megjegyzi, hogy az alperes által hivatkozott második ellenőrzést követően született 13010-103/6-3/2024.Fe. számú, tanú1 kapitányságvezető által hozott fegyelmi eljárás elrendeléséről és felfüggesztésről szóló határozat indokolása ugyancsak a felperes állításával áll összhangban, az indokolás harmadik bekezdése szerint ugyanis „A helység1 Rendőrkapitányságon a Bűnügyi Alosztályvezetői feladatokat 2020. február 01-től felperes r.alezredes mint a helység2 Rendőrkapitányság, helység1 Rendőrség parancsnoka látta el.”. Ezen okirati bizonyíték igazolja, hogy az alperes által megnevezett tanú az általa kiállított határozatban az alosztályvezetői feladatok ellátójaként tekintett a felperesre.

[19] Az alperes állította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett az anyagi jog alkalmazása terén, mivel a felperes őrsparancsnoki tevékenységét – elhatárolás nélkül – alosztályvezetői feladatnak tekintette, így a felperes lényegében a saját beosztásához tartozó feladatai ellátásáért részesült megbízási díjban. Az ítéltábla ezen érveléssel sem értett egyet, mert az őrsparancsnoki és az alosztályvezetői beosztás az állománytábla és a 30/2015. BMr. 2. melléklete szerint jól elkülöníthető egymástól, ebből következően, ha a felperesnek ténylegesen el kellett látnia az alosztályvezetői beosztáshoz tartozó feladatokat, az

többletfeladatként jelentkezett nála, amely megbízási díjra jogosította. Az elsőfokú bíróság az ítélete [33]-[38] bekezdéseiben a vonatkozó joggyakorlat felhívásával helyátallóan rögzítette, hogy a munkaköri leírással a munkakör keretei nem bővíthetők; a munkáltatói utasítás alapján csak esetenként, nem pedig tartósan lehet ellátni más beosztáshoz tartozó feladatokat ellentételezés nélkül; amennyiben pedig a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztáshoz nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult.

[20] A felek nyilatkozatai, a tanúk vallomásai és a csatolt okiratok alapján az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, mely szerint a felperes nem csak a saját beosztása, hanem ténylegesen az alosztályvezetői beosztás szerinti feladatokat is ellátott, melynek eredményeként megbízási díjra vált jogosulttá. A jogalap tekintetében az ítéltábla annyiban pontosítja az elsőfokú ítélet indokolását, hogy a felperes megbízási díj iránti igényét – az elsőfokú bírósággal egyezően – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján alaposnak tartotta, amelyre tekintettel a keresetben foglalt Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogalapot a továbbiakban már szükségtelen volt vizsgálni.

[21] Az összecszerűség vonatkozásában az alperes a másodlagos fellebbezési kérelme alapján a rendvédelmi illetményalap 100%-ában vagy 75 %-ában kérte a megbízási díj összegét megállapítani. Állítása szerint a felperes által ellátott tevékenység tekintetében az elsőfokú bíróság által megállapított 150%-os mérték eltúlzott. Mivel az alperes ezen kérelmével valójában az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kifogásolta, így fellebbezésében konkrét eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az elsőfokú ítélet az összecszerűség meghatározása során mely konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek, e körben azonban az alperes külön érvelést nem terjesztett elő, a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt követelményeket nem teljesítette. Az ítéltábla ezért az összecszerűséggel kapcsolatban csupán rámutat, hogy a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kfv.VII.37.780/2020/5.). Annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott 50-200% közötti tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 150%-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [46]-[49] bekezdéseiben ismertetett körülmények és mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A mérlegelendő szempontok között a többletfeladatok minőségét és a vezetői feladatok éveken keresztül tartó huzamos ellátását, mint jelentős többletterhet értékelte. A jogszerű és okszerű mérlegelés útján megállapított megbízási díj összegének megváltoztatására a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, így az alperes másodlagos kérelme ugyancsak nem foghatott helyt.

[22] A fent kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét
a
Kp. 109. § (1) bekezdése alapján – az indokolás pontosítása mellett – helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdésére figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott összegű (162.330 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 27.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Józsa Ágnes s. k.	dr. Oláh Zsolt s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró